

عنوان مقاله:

بررسی کارایی مدل Comanescu در ارزیابی ژئومورفوسایتها (مطالعه موردی: ژئومورفوسایت آبشار گیسو)

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی افق های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سیدمیراسداله حجازی - دانشیار گروه ژئومورفولوژی دانشکده برنامه ریزی و علوم محیطی، دانشگاه تبریز

مهدی جمالی - دانشجوی دکتری تخصصی ژئومورفولوژی، دانشکده برنامه ریزی و علوم محیطی، دانشگاه تبریز

محسن برزکار - دانشجوی دکتری تخصصی مخاطرات ژئومورفولوژی دانشکده جغرافیادانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

ژئوتوریسم، یکی از گرایشهای علمی در ارتباط مشترک با حوزه علوم و گردشگری است که اساس آن شناخت ژئومورفوسایتها یا مکانهای ویژه ژئومورفولوژیک است. در این پژوهش با بهره گیری از روش کامنسکو و بررسیهای میدانی قابلیت ژئومورفوسایت آبشار گیسوی شهرستان دلیجان ارزیابی شده است. در این تحقیق، جهت تحلیل و ارزیابی ژئومورفوسایت انتخابی بر اساس روش کامنسکو ارزشهای علمی، فرهنگی، اقتصادی، مدیریت و بهره برداری و زیبایی آنها مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج تحقیق نشان داد از میان لندفرمهای مورد بررسی آبشار گیسو با جمع امتیاز 74 امتیاز قابل قبولی را به خود اختصاص داده است. اساسا ارزشگذاری هر ژئومورفوسایت نقش قابل توجهی در برنامه ریزی متناسب با پتانسیلهای ژئوتوریستی منطقه و نیز سرمایه گذاریهای عمرانی جهت جذب گردشگر فراهم خواهد کرد.

کلمات کلیدی:

قابلیت گردشگری؛ ژئومورفوسایت؛ ژئوتوریسم؛ مدل کامنسکو؛ آبشار گیسو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/911539>

